Aton - Egipte - Catarisme

Autor:
Data de publicació: 03-07-2021

?Aton

?Atones?

?Nom en ??jeroglífics?

?Gran centre de culte?
Amarna

?Símbol?
?Disc solar i raigs de llum que arriben?

?Forma part ??d'una sèrie?? sobre?

?Religió de l'antic Egipte?

?mostrar?
?Creences?

?mostrar?
?Pràctiques?

?mostrar?
?Deïtats?? (??llista?)

?mostrar?
?Ubicacions?

?mostrar?
?Símbols i objectes?

?mostrar?
?Textos?

?mostrar?
?Religions relacionades?

?Portal de l'Antic Egipte?

? ?? ??v?
?t?
?e?? ?? ?

?Aton?? també ??Aten,?? ??Atonu,??o ??Itn?? ??(antic egipci:?? ?? ??jtn,?? ??reconstruït?? ?? ?? ?? ??[?ja?tin])??va ser el focus de l'Atonisme, el sistema religiós establert a l'antic Egipte pel ??faraó?? de la ??dinastia XVIII?? ??Akhenaton.?? ?? L'Aton era el disc del sol i originalment un aspecte de ??Ra,??el déu del sol en la religió tradicional ??de l'antic Egipte.?? Akhenad, però, el va convertir en l'únic focus de culte oficial durant el seu regnat. En el seu poema??"Gran Himne a l'Aton",??Akhenadà lloa Aton com el creador, donant de la vida i esperit nutridor del món. Aton no té un mite de creació o família, però s'esmenta en el ??Llibre dels Morts.?? El culte a Aton va ser eradicat per ??Horemheb.?? ?

Antecedents històrics

Representació tradicional d'Aton (esquerra) i el rei Akhenaton (dreta), Museu Egipci de Berlín

Des de l'inici de l'antiga civilització egípcia, el sol i la seva mítica metàfora van jugar un paper central. En la fase inicial, els egipcis van equiparar el disc solar amb Horus. Amb el culte que va començar a la dinastia 4a, el disc solar visible es considerava l'"ull de re" dret, però sense que el mateix disc solar fos anomenat deïtat. No va ser fins a l'Imperi Mitjà, en l'època del rei (faraó) Mentuhotep II (dinastia XI), que el nom Aton va sorgir per a la designació del disc solar com a deïtat i com a manifestació de Re. En aquest sentit, el disc solar s'entenia en la seva capacitat com un cos celeste i l'equació amb Re com el "tron de Re". Això va ser seguit per altres epítets de Re, que comparava el déu del sol amb el disc solar: "Re, que està en el seu disc". [1]

Amb el començament de la XVIII dinastia (Nou Regne), Re de vegades es coneix com "Re, el disc solar". En els punts de vista teològics d'Egipte, hi va haver llavors un canvi de paradigma, que ha trobat el seu camí en la literatura com "Nova Teologia Solar". L'expressió més important d'aquest desenvolupament va ser l'elevació d'Amon-Re al "Rei dels Déus". [3] Sota el signe de l'enfortiment econòmic i polític del sacerdoci de L'Amon teban, té lloc l'esforç inicialment encara amagat, més tard cada vegada més obertament presentat per ressaltar aquest déu no només en forma d'aquesta escalada monàrquica del panteó egipci[4], sinó fins i tot per col·locar-lo en l'autocràcia i exclusivitat divines.

?Etimologia i origen?

?El «??Gran Himne a l'Aton??» escrit com si Akhenaden fos el que parla, però és discutible si ell mateix el va escriure ell mateix o no.?

?La paraula ??Aton?? apareix a l'Imperi Antic com un substantiu que significa "disc" que es referia a qualsevol cosa plana i circular; El sol va ser anomenat el "disc del dia" on es creia que ra residia. ?? ??[1]?? ?? Per analogia, el terme "Aton de plata" s'utilitzava de vegades per referir-se a la Lluna. ?? ??[2]?? ?? Les il·lustracions d'alt relleu i baix relleu de l'Aton ho mostren amb una superfície corbada, per tant, el difunt erudit ??Hugh Nibley?? va insistir que una traducció més correcta seria globus, orbe o esfera, en lloc de disc. ?? ??[3]?? ?

?La primera referència coneguda a Aton el disc solar com una deïtat es troba en la ?? ??Història de Sinuhe?? ?? de la Dinastia??XII,[4]?? ?? en la qual el rei mort es descriu com un déu al cel i unint-se ??amb el disc solar, el cos diví es fusiona amb el seu creador.?? ?? ?? ??[5]?? ?

Significat i representació mítica
L'Aton, com Akhenaton concep i vol fer-lo complir, "és realment el sol i res més que el sol, que, a través dels seus raigs de llum i calor i a través del seu moviment, crea temps, i que, produint constantment tota la realitat visible i invisible d'aquesta manera, fa supèrflua l'acceptació d'altres déus". [5]

En els primers anys del regnat d'Akhenaton, el déu Aton encara es representa tradicionalment com Re-Harachte com un home amb el cap d'un falcó i un disc solar que corona. Després d'això, la imatge canvia: Aton ara apareix com un disc solar nu, del qual surten els raigs, que s'esgoten en forma de mans humanes (raig aton). Almenys en les representacions tardanes, aquestes mans mantenen regularment signes d'Anch.

El nom instructiu d'Aton

Antic nom d'ensenyament d'Aton (de 4t any de govern)

Anch-Heru-achti-chai-em-achet
?n?-?r-3?tj-??j-m-3?t

Llarga vida a l'horitzó horus (Re-Harachte), que s'alegra a la Terra de la Llum (a l'horitzó)

Em-ren-ef-em-Schu-neti-em-Aton
M-rn.f-m-Šw-ntj-m-Jtn

en el seu nom com Schu, que es troba en el disc solar (Aton)

En les primeres etapes del culte a Aton, l'anomenat "nom doctrinal" es fa comú com a fórmula programàtica. Més tard, el rei emprèn diverses modificacions més o menys pesades en això, que d'aquesta manera permeten traçar "pedres de marca iguals a ..., el camí del seu pensament". [6]

Els noms d'Aton es van establir en cartrons com els d'un rei egipci, destacant la seva qualitat com a déu universal i

simbolitzant el paper de déu-rei d'Aton. Aquesta forma de l'antic nom doctrinal d'Aton va ser precedida per construccions que es remunten a les teles trobades a la tomba de Tut-anch-Amun. Així, es pot deduir que en el cas de l'embolcall d'una figura mamu amb la data "any 3", el nom del déu encara estava escrit sense cartutxos. D'altra banda, el teixit utilitzat per a l'embolcall d'una figura de Ptah està datat "Year 3, 2nd schemu" i representa la forma verificable més antiga de l'antic nom educatiu Aton a través dels cartutxos ja utilitzats aquí[8]. Una altra forma primerenca del nom aton es pot documentar en un teixit sense data utilitzat per a una figura de no ficció, en el qual falta la forma "qui anima a l'horitzó" i, per tant, probablement datada al segon any del rei. Al mateix temps, aquesta evidència proporciona pistes sobre la primera festa de heb-sed del rei, que va celebrar juntament amb el seu Déu.

Nou nom d'ensenyament d'Aton (a partir del 9è any de govern)

Anch-Re-heka-achti-chai-em-achet
?n?-R?-?q3-3?tj-??j-m-3?t
Long live Re, el governant de l'horitzó que s'alegra a la Terra de la Llum (a l'horitzó)

Em-ren.ef-it-Re-ii-em-Aton
M-rn.f-jt-R?-jj-m-Jtn
En el seu nom com a Re, el pare que ve com un disc solar (Aton)

No obstant això, després de l'abolició de gran abast i la supressió radical de les deïtats tradicionals havien tingut lloc des del vuitè any de govern com a molt tard per l'exclusivitat de l'Aton, Akhenaton va corregir decisivament el "nom doctrinal", de manera que va seguir una segona versió final. En ambdós cartutxos, els déus fins ara importants Re-Harachte i Schu van ser eliminats. Amb la connexió de Re i Harachte, la deïtat cap de falcó desapareix en el primer cartutx i només queda Re (el sol, la llum). En el segon cartutx, Re també substitueix la deïtat Shu.

En aquesta versió final del nom, també el "segon nom instructiu d'Aton", s'ha d'assumir que el nom Re ja no representava el déu sol original, sinó només el principi del sol, que després es coneix en l'anomenat "himne solar".

A més de la traducció per a la forma aparentment final del "nom instructiu" sota el segon parell de cartutxos (vegeu taula adjacent), això també es troba en la literatura: "Viu Re, el governant dels dos horitzons, que s'alegra a la seva terra de llum (horitzó) en el seu nom com el pare de Re, que ha (re)venir com Aton"[10]

Conseqüències teològiques
En diverses tombes individuals d'aquest període normalment hi ha inscripcions més curtes, en part fragmentàries. La seva versió més extensa es troba a la tomba d'Eje. Aquest "himne del sol d'Akhenaton" (i no tan sovint tergiversat: "himne del sol d'Aton") és avui considerat com el credo d'Akhenaton. [11] Tot i que no és possible demostrar si el poema de consagració va ser escrit pel mateix Akhenatol, això es considera possible.

Aquest elogi a Aton celebra en forma lírica el seu poder creatiu i sostinguda per la vida, que només a través de la seva presència en el cel, a través de la calidesa emesa i la llum brillant, realitza el seu efecte únic i incomparable, mentre que l'absència d'Aton s'equipara amb la foscor i la mort, la impotència i el despertar del mal. Com a resultat del seu moviment a través del firmament, Aton, d'acord amb aquesta visió de Déu, també produeix temps. El que també és nou és que l'obra d'Aton no es limita a Egipte i els egipcis, sinó que inclou tots els països, persones i races del llavors conegut cercle del món.

En tot això, l'himne entén l'Aton exclusivament com un fenomen natural de Déu que articula i realitza cultament la seva voluntat i les seves relacions amb les persones exclusivament a través del rei. No obstant això, el culte a Aton no era una doctrina de la naturalesa en el sentit dels filòsofs grecs posteriors, sinó que perseguia un monoteisme radical, si no completament coherent, sobre el qual ara hi ha un ampli consens. Així, la teologia associada amb Aton era al mateix temps "en la seva conseqüència implacable la religió més simple i clara mai formada!" [12] Així, el culte a Aton pot ser la primera religió fundacional de la història humana.

Efectes del culte a Aton
Akhenaton, almenys des que va sentir una forta oposició dels cultes tradicionals dels déus en els primers anys del seu regnat pel que fa al culte a Aton i les seves conseqüències teològiques, polítiques i econòmico-socials, ha imposat radicalment les seves intencions religioses. No només es van tancar els temples dels altres déus, especialment els de l'antic déu imperial Amon (Amon-Re), i els seus béns transferits als temples d'Aton o al tresor reial, així com els noms d'aquestes deïtats, fins i tot la forma plural "déus" van ser esborrats de representacions pictòriques, però els seus representants, sacerdots i funcionaris generalment també van ser acomiadats de la seva posició i sovint de les seves propietats. Només això va haver de provocar tensions socials considerables.

Això és encara més des que el poble egipci va ser expulsat de la seva imaginació ètica els déus que recompensen el bé i persegueixen el mal, així com les oportunitats de recórrer a aquests déus. A més, amb l'ostracisme consistent dels déus tradicionals, les idees mil·lenàries del període primitiu preexistent i la creació del món també es van enfonsar. I finalment, la gent es va veure privada de les idees de la reialesa inframón d'Osiris (Duat) i del coneixement associat a ella sobre l'assoliment de la vida eterna. Tot i que el culte als morts seguia els rituals tradicionals, va ser despossseït del seu significat tradicional. La vida després de la mort té lloc en aquest món. Igual que els vius, el bas dels morts beneïts van ser despertats diàriament pels primers raigs d'Aton. Per a la seva cura, van ser cridats per ell als temples, on compartien les víctimes.

El culte a Aton

Al mateix temps que la mort d'Akhenaton, el culte a Aton va caure en la seva fase de decadència. Sota els successors immediats d'Akhenaton Tutankamon, Semenchkare i Eje, sembla que hi ha hagut fases d'intents de preservació a mitges, però aquests finalment van fracassar i van conduir a la reinstauració dels antics déus. Només amb Haremhab, que probablement ja estava sota Akhenaton, però certament sota els seus successors comandant en cap de l'exèrcit egipci i sota Tutankamon fins i tot una mena de diputat reial, va començar una superació consistent del culte a Aton. Això encara va ser operat intencionadament per Sethos I i Ramsès II.

En molts casos, especialment en la literatura científica popular, es troba l'afirmació que d'aquesta manera les condicions que havien existit abans d'Akhenatina han tornat. Això no és cert en la mesura que les seqüeles del concepte teològic del culte a Aton, així com les seves conseqüències polítiques, van irradiar efectivament en la història futura. Així, la reialesa, que fins llavors havia estat més enllà de les crítiques, sembla haver caigut en una profunda crisi simplement quan Akhenatina va ser titllat de mentider i heretge al final del seu temps. El principi del Maat i la "justícia connectiva" associada a ell també havien caigut en un dilema similar. I finalment, tota la teologia i la pietat de l'antic Egipte havien rebut nous impulsos que equivalien a henotheisme, que no superava el vell politeisme, sinó en què les idees monoteistes eren latents.

S'ha de considerar molt probable que la idea de monoteisme portat al pensament amb el culte a Aton tingués una influència en el seu desenvolupament i desenvolupament posterior en altres parts del món. Un efecte directe en el desenvolupament del monoteisme jueu, com Sigmund Freud creia reconèixer, assumint que el fundador de la religió Moisès havia acostat "la religió atoniana espiritualitzada" a la seva multitud de l'Èxode,[13] és -si es veu Moisès com una persona històrica i l'Èxode com un esdeveniment històric real- en aquest sentit possible, però no verificable.

?Religió?

?Article principal: ??Atonisme?

?Fragment en relleu que mostra un cap reial, probablement Akhenaton, i els primers cartutxos d'Aton. Aton estén Ankh (signe de vida) a la figura. Regnat d'Akhenaden. Amarna, Egipte. Museu Petrie d'Arqueologia Egípcia de Londres?

?L'Aton solar va ser àmpliament adorat com un déu en el regnat ??d'Amenhotep III?? quan va ser representat com un home amb cap de falcó molt semblant a ??Ra.?? En el regnat del successor d'Amenhotep III, Amenhotep IV, l'Aton es va convertir en el déu central de la religió de l'estat egipci, i Amenhotep IV va canviar el seu nom a ??Akhenató?? per reflectir el seu estret vincle amb la nova deïtat suprema. ?? ??[4]?? ?? Els principis de la religió d'Aton es van registrar a les parets de la tomba rocosa ??d'AkhetAton.?? En la religió de l'Atonisme, la nit és un moment per témer. ?? ??[6]?? ?? El treball es fa millor quan el sol, Aton, està present. Aton té cura de cada criatura, i va crear un ??riu Nil?? al cel (pluja) per als sirians. ?? ??[7]?? ?? Aton va crear tots els països i pobles. Els raigs del disc solar només viden la vida a la família reial; Tots els altres reben la vida d'Akhenatí i Nefertiti a canvi de lleialtat a Aton. ?? ??[8]?? ?? Aton és representat cuidant del poble a través d'Akhenatí per les mans d'Aton que s'estenen cap a la reialesa, donant-los ankhs que representen la vida que es dóna a la humanitat a través d'Aton i Akhenatí. En l'Himne a Aton d'Akhenabor, l'amor per la humanitat i la Terra es representa en els manierismes d'Aton: ?

?Aton es doblega baix, prop de la terra, per vigilar la seva creació; ocupa el seu lloc al cel amb el mateix propòsit; es posa al servei de les criatures; brilla per tots ells; Els dóna el sol i els envia pluja. El nen no nascut i el pollet són atesos; Akhenaden demana al seu pare diví que "aixequi" les criatures per amor seu perquè puguin aspirar a la condició de perfecció del seu pare Aton. ?? ??[9]?? ?

?Akhenatont no es representava a si mateix com un déu, sinó com un fill d'Aton, canviant els mètodes anteriors dels

faraons que afirmaven ser l'encarnació d'Horus. Això contribueix a la creença que l'Atonisme ha de ser considerat una religió monoteista on "l'Aton viu al costat del qual no hi ha cap altre; Era l'únic déu". ?? ??[1]?? ?

?Només hi ha un exemple conegut de l'Aton parlant, "dit per l'Aton Vivent:els meus raigs il·luminen..."??[10]?? ?

?Aton és una evolució de la idea d'un déu sol en la mitologia egípcia, derivant molts dels seus conceptes de poder i representació del déu anterior Ra, però construint sobre el poder que Ra representa. Aton portava un poder absolut a l'univers, representant la força que dóna vida a la llum al món, així com fusionant-se amb el concepte i la deessa Ma'at per desenvolupar més responsabilitats per Aton més enllà del poder de la llum mateixa. ?? ??[9]?? ?

?Iconografia?
?Aton, per naturalesa, era a tot arreu i intangible perquè era la llum del sol i l'energia del món. Per tant, no tenia representacions físiques que altres déus egipcis tinguessin; Va ser representat pel disc solar i els raigs de llum. ?? ??[9]?? ?? L'explicació de per què Aton no podia estar plenament representat era que Aton estava més enllà de la creació. Així, les escenes de déus tallats en pedra anteriorment representaven animals i formes humanes, ara mostraven Aton com un orbe per sobre amb raigs que donen vida que s'estenen cap a la figura reial. Aquest poder va transcendir la forma humana o animal. ?? ??[11]?? ?

?Més tard, la ??iconoclàstia?? va ser aplicada, i fins i tot les representacions de disc solar d'Aton van ser prohibides en un edicte emès per ??Akhenatori.?? En l'edicte, va estipular que el nom d'Aton havia de ser escrit fonèticament. ?? ??[12][13]?? ?

?Veneració?

?Akhenatí,?? ??Nefertiti??i ??MeritAton?? (enfosquits) adorant l'Aton?

?El centre de culte d'Aton es trobava a la nova ciutat ??d'AkhetAton;?? ?? ??Algunes?? ?? altres ciutats de culte inclouen ??Tebes?? i ??Heliòpolis.?? Els principis del culte d'Aton van ser registrats a les parets rocoses de les tombes d'Amarna. Significativament diferent d'altres temples de l'antic Egipte, els temples d'Aton eren de sostre obert per permetre els raigs del sol. Les portes havien trencat llindes i aixecaven llindars. No es van permetre estàtues d'Aton; Eren vistos com ??a idolatria.?? ?? ??[15]?? ?? No obstant això, aquests van ser reemplaçats típicament per representacions funcionalment equivalents d'Akhenaton i la seva família venerant els Aton i rebent ??l'ankh?? (alè de vida) d'ell. Els sacerdots tenien menys a fer, ja que les ofrenes (fruites, flors, pastissos) eren limitades, i els ??oracles?? no eren necessaris. ?? ??[16]?? ?

?En el culte de l'Aton no es realitzava el servei diari de purificació, unció i indumentària de la imatge divina. L'encens es cremava diverses vegades al dia. ??Els himnes?? cantats a Aton anaven acompanyats ??d'arpa-música.?? Les cerimònies d'Aton a AkhetAton van consistir a donar ofrenes a Aton amb un lliscament del ceptre reial. En lloc de barque-processons, la família reial muntava en un carro els dies de festa. Les dones d'elit eren conegudes per adorar l'Aton en temples d'ombra solar a AkhetAton. ?? ??[17]?? ?

Temple de Per Aton a Karnak
Fundació d'Achetaton (Horitzó d'Aton), avui El-Amarna
Hannaton, que es troba a la carretera de Megiddo a Acre. (Jos 19.14 UE)

?Arquitectura?
?Article principal: ??Gran Temple de l'Aton?

?Article principal: ??Petit Temple d'Aton?

?Ruïnes del ??Petit Temple de l'Aton?? a ??AkhetAton,??moderna ??Amarna?

?Dos temples eren centrals a la ciutat d'AkhetAton, el més gran dels dos tenia una "estructura oberta i sense desornes que cobria una àrea d'uns 800 per 300 metres × a l'extrem nord de la ciutat". ?? ??Els?? ?? temples de l'Aton eren estructures a l'aire lliure amb sostres poc o cap per maximitzar la quantitat de llum solar a l'interior fent-los únics en comparació amb altres temples egipcis de l'època. Balustrades que representen Akhenatò, la reina i la princesa abraçant els raigs d'Aton flanquejats escales, rampes i altars. Aquests fragments van ser identificats inicialment com ??a estela,?? però més tard van ser reclassificats com balustrades basats en la presència d'escenes en ambdós costats. ?? ??[19]?? ?

?Titularitat reial?

?Estela del Gran Temple de l'Aton mostrant la forma primerenca dels noms de l'Aton.?

?Durant el període Amarna, l'Aton va rebre un titular reial tancat en un doble ??cartutx,??amb implicacions reials. Alguns han interpretat això com a significar que Akhenaden era l'encarnació d'Aton, i el culte d'Aton és adoració directa d'Akhenaa i Akhenaden; però d'altres s'han pres això com un indicador d'Aton com el governant suprem fins i tot sobre l'actual reialesa regnant. ?? ??[20][21]?? ?

?Hi havia dues formes de títol; el primer tenia els noms d'altres déus, i el segon més tard era més "singular" i es referia només al mateix Aton. La forma primerenca va ser ?? ??Re-Horakhti?? que s'alegra a l'Horitzó, en el seu nom ??Shu,??que és l'Aton.?? La forma posterior va ser ??Re, governant dels dos horitzons, que s'alegra en l'Horitzó, en el seu nom de llum, que és l'Aton.?? ??[??cal citació??]?

?Ra-Horus, més conegut com ??Ra-Horakhty?? ??(Ra, que és Horus dels dos horitzons),??és una síntesi d'altres dos déus, tots dos testificats des de molt aviat. Durant el període ??Amarna,?? aquesta síntesi va ser vista com la font invisible d'energia del déu sol, del qual la manifestació visible va ser l'Aton, el disc solar. Així Ra-Horus-Aton va ser un desenvolupament d'idees antigues que van arribar gradualment. El veritable canvi, com alguns ho veuen, va ser l'aparent abandonament de tots els altres déus, especialment ??Amon??-??Ra,??la prohibició de la idolatria, i la discutible introducció del quasi-monoteisme per Akhenacria.?? ?? ??[22]?? ?? El sincretisme és fàcilment evident en el Gran Himne a l'Aton en el qual Re-Herakhty, ??Shu?? i Aton es fusionen en el déu creador. ?? ??[23]?? ?? Altres veuen Akhenaad com un practicant d'un ??monolatri??d'Aton,[24] ja que no va negar activament l'existència d'altres déus;?? ?? simplement es va abstenir d'adorar a qualsevol excepte l'Aton. Altres estudiosos anomenen ??henotheista??la religió. ?? ??[25]?? ?

?Després d'Akhenaden?

?L'Aton representat en l'art des del tron de ??Tutankamon,??potser originalment fet per ??Akhenaton?

?Akhenatotè era considerat el "gran sacerdot" o fins i tot un profeta d'Aton, sent el principal propagador de la religió a Egipte durant el seu regnat. Després de la mort d'Akhenaton, el seu fill, Tutankamon, va restablir el culte a Amon i es va aixecar la prohibició de les religions en competència amb l'Atonisme. ?? ??[26]?? ?? El punt d'aquesta transició es pot veure en el canvi de nom de Tutankh??Aton?? a Tutankh??amon?? que indica la pèrdua de favor en l'adoració de l'Aton. ?? ??[9]?? ?? El culte a l'Aton encara era a Egipte durant deu anys més o menys, ja que es va esvair i no hi va haver purga del culte després de la mort d'Akhenare. Quan Tutankamon va arribar al poder, el seu regnat religiós va ser de tolerància, l'única diferència és que Aton ja no era l'únic déu. ?? ??[1]?? ?? Tutankamon va reconstruir els temples que van ser destruïts durant el regnat d'Akhenaton i va restablir l'antic panteó dels déus. Aquest retorn als déus que estaven davant Aton va ser "un moviment basat públicament en la doctrina que els problemes d'Egipte derivaven directament de la seva ignorància dels déus, i al seu torn l'abandonament dels déus d'Egipte". ?? ??[1]?? ?

?Noms derivats d'Aton?

?Akhenadà:??"Esperit efectiu de l'Aton".?
?AkhetAton:??"Horitzó de l'Aton", la capital d'Akhenaden. El jaciment arqueològic és conegut com ??a Amarna.?
?AnkhesenpaAton:??"La seva vida és de l'Aton".?
?BeketAton:??"Serventa de l'Aton".?
?MeritAton:??"La que és estimada de l'Aton".?
?MeketAton:??"Mira l'Aton" o "Protegit per Aton".?
?NeferneferuAton:??"Belles són les belleses d'Aton".?
?PaAtonemheb: "L'Aton en jubileu". ??[??Aclariment necessari??]?
?TutankhAton:??"Imatge viva de l'Aton". Nom original de ??Tutankamon.?
?Silver Aton: La Lluna.?

?Galeria?

?Columna de fragment de pedra calcària que mostra canyes i un cartutx d'Aton primerenc. Regnat d'Akhenaden. Amarna, Egipte. Museu Petrie d'Arqueologia Egípcia de Londres ?

?Bust sense cap d'Akhenatí o Nefertiti. Forma part d'una estàtua de quarsita vermella composta. Danys intencionats. Quatre parells de cartutxos d'Aton primerencs. Regnat d'Akhenaden. Amarna, Egipte. Museu Petrie d'Arqueologia Egípcia de Londres ?

?Fragment de pedra calcària inscrit que mostra els primers cartutxos d'Aton, "la Ra Horakhty Viva". Regnat d'Akhenaden. Amarna, Egipte. Museu Petrie d'Arqueologia Egípcia de Londres ?

?Fragment d'una estela, mostrant parts de tres cartutxos tardans d'Aton. Hi ha una forma intermèdia rara del nom de Déu. Regnat d'Akhenaden. Amarna, Egipte. Museu Petrie d'Arqueologia Egípcia de Londres ?

?Fragment de pedra calcària silícies d'una estàtua. Hi ha cartutxos d'Aton tardans a l'espatlla dreta coberta. Regnat d'Akhenaden. Amarna, Egipte. Museu Petrie d'Arqueologia Egípcia de Londres ?

?Relleu de la paret. Primers cartutxos del déu Aton, d'Amarna, Egipte. Regne Nou, Dinastia XVIII. Museu de Neues ?

?Placa de bronze amb un cartutx d'Akhenatò i 2 cartutxos tardans del déu Aton. Amarna, Egipte. Dinastia XVIII. Museu de Neues ?

?Veure també?

?Amon?
?L'egipci?
?Nucli?
?Faraó de l'Èxode?
?Llista de deïtats solars?
?El simbolisme espacial del Monument a Voortrekker?

?Referències?

^ ?Salta a: ??un? ? ?? ?? ??b?? ?? ?? ?? ?? ?? ?? ??c?? ?? ?? ?? ?? ?? ?? ??d?? ?? ?? ? ?Redford, Donald (1984). ??Akhenaden: El rei heretge.?? Premsa de la Universitat de Princeton. pp. 170-172. ??ISBN?? ?? ??978-0-691-03567-3??.?? ?
^ ?Fleming, Fergus i Alan Lothian (1997). ??El camí cap a l'eternitat: el mite egipci.?? Duncan Baird Publishers. p. 52?
^ ?Khamneipur, Abolghassem (2015). ??Zaratustra: mite, missatge, història?? (1ª ed.). Victoria, BC, Canadà. p. 81. ?? ??9781460268810?? ??ISBN.?? ??945369209 OCLC.?? ?
^ ?Salta a: ??un? b ?Wilkinson, Richard H. (2003). ??Els déus i deesses de l'antic Egipte.?? Tàmesi i Hudson. pp. 236–240?
^ ?M. Lichtheim??, ??Literatura de l'Antic Egipte,?? Vol. 1, 1980, p. 223?
^ ? ??Akhenaden i la religió de la llum.?? Premsa de la Universitat de Cornell. 2001. p. 8. ??ISBN?? ?? ??978-0801487255??. Recuperat el ??15 de febrer de?? 2015.?
^ ?Perry, Glenn (2004). ?? ?? ??Historia de Egypt.?? ??Grup editorial de Greenwood.?? p. ??1.?? ?? ??9780313322648?? ??ISBN.?? ?? Recuperat el ??15 de febrer de?? 2015.?? ??El riu Aton Nil al cel de Síria.?
^ ?Pessic, Geraldine (2002). ?? ??Manual de mitologia egípcia.?? ABC-CLIO. p. 110. ?? ??97815760724 24?? ??ISBN.?? ?? Recuperat el ??15 de febrer de?? 2015.?
^ ?Salta a: ??un? ? ?? ?? ??b?? ?? ?? ?? ?? ?? ?? ??c?? ?? ?? ?? ?? ?? ?? ??d?? ?? ?? ? ?Alliberada, Rita E.; D'Auria, Sue; Markowitz, Yvonne J. (1999). ?? ?? ??Faraons del sol: Akhenaton, Nefertiti, Tutankamon.?? Boston: Museum of Fine Arts en associació amb Bulfinch Press/Little, Brown and Co. ??ISBN?? ?? ??978-0878464708.?? ??42450325 OCLC.?? ?
^ ?Goldwasser, Orly (2010). "L'Aton és l'energia de la llum": nova evidència del guió. ??Revista de l'American Research Center d'Egipte.?? ??46:??163. ??JSTOR?? ??41431576.?
^ ?Groenewegen-Frankfort, Henriette Antonia (1951). ?? ??Arrest and Movement: Un assaig sobre l'espai i el temps en l'art representatiu de l'Antic Pròxim Orient.?? Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press. p. 99. ??ISBN?? ?? ??978-0674046566??.?
^ ?Cerveser, Douglas j.; Emily Teeter (22 de febrer de 2007). ?? ??Egipte i els egipcis?? ?? (2a ed.). Cambridge University Press. p. 105. ??ISBN?? ?? ??978-0-521-85150-3??.?
^ ?Simson Najovits, ??Egipte, el tronc de l'arbre. A Modern Survey of an Ancient Land,??II, Nova York, 2004, pp. ??132??-??136??.?
^ ?"Aton".?? ??Britannica.?? Recuperat el ??27 de novembre de?? 2017.?
^ ?"Aton, déu d'Egipte".?? Siteseen Ltd. Juny 2014.?? Recuperat el ??22 de desembre de?? 2014.?
^ ?"Historia embalsasada: Aton".?? 2014 Siteseen Ltd??. Recuperat el ??22 de desembre de?? 2014.?
^ ?Pasquali, Estefania (2011). "Un temple a l'ombra del sol de la princesa AnkhesenpaAton a Memphis?" ??Revista de Arqueologia Egípcia.?? ??97:??219. ??doi??:??10.1177/030751331109700118??. ??JSTOR?? ??23269901.?? ??194880030 S2CID.?? ?
^ ?Redford, Donald B., ed. (2002). ??Els antics déus parlen: una guia de la religió egípcia.?? Oxford: Oxford University Press. ??ISBN?? ?? ??978-0195154016??. ??49698760 OCLC.?? ?
^ ?Shaw, Ian (1994). "Balustrades, escales i altars en el culte de l'Aton a el-Amarna". ??Revista de Arqueologia Egípcia.?? ??80:??109-127. ??doi??:??10.2307/3821854??. ??JSTOR?? ??3821854.?
^ ?Bennett, John (1965). "Notes a l'Aton".?? ??Revista de Arqueologia Egípcia.?? ??51:??207–209.

??doi??:??10.2307/3855637??. ??JSTOR?? ??3855637.?
^ ?Gunn, Battiscombe (1923). "Notes sobre l'Aton i els seus noms". ??Revista de Arqueologia Egípcia.?? ??9?? (3/4): 168–176. ??doi??:??10.2307/3854036??. ??3854036 JSTOR.?? ?
^ ?Jan Assmann, ??Religió i memòria cultural: deu estudis??, Stanford University Press 2005, p. 59?
^ ?M. Lichtheim, ??Literatura de l'Antic Egipte??, Vol. 2, 1980, p. 96?
^ ?Dominic Montserrat,?? ??Akhenatòt: Història, Fantasia i l'Antic Egipte,?? Routledge 2000, ??ISBN?? ??0-415-18549-1??, pp. 36ff.?
^ ?Cerveser, Douglas J.; Emily Teeter (22 de febrer de 2007). ?? ??Egipte i els egipcis?? ?? (2 ed.). Cambridge University Press. p. 105. ??ISBN?? ?? ??978-0-521-85150-3??.?
^ ?Hornung, Erik (2001). ??Akhenaden i la religió de la llum.?? Ithaca, NY: Cornell University Press. ??ISBN?? ?? ??978-0801487255??. ??48417401 OCLC.?? ?

?Enllaços externs?

? A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: ??Aton?
? Obres relacionades amb ??El gran himne a Aton?? a Viquitexts?